

Cauza C-153/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

5 martie 2021

Instanța de trimitere:

Tribunal administratif (Luxemburg)

Data deciziei de trimitere:

1 martie 2021

Reclamanți:

A

B

C, reprezentat legal de părinții săi

Pârât:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile

**Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg [Tribunalul
Administrativ din Marele Ducat al Luxemburgului]**

Camera a doua**HOTĂRÂRE****I. Obiectul procedurii principale**

- 1 Domnul A și doamna B au formulat o acțiune în anularea unei decizii adoptate la 8 decembrie 2020 de ministre de l'Immigration et de l'Asile [ministrul Imigrației și Azilului] (denumit în continuare „ministrul”), prin care s-a declarat inadmisibilă cererea de protecție internațională a copilului lor minor C și s-a dispus părăsirea teritoriului.

II. În drept

1. Dreptul internațional și dreptul Uniunii

- 2 Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) prevede la articolul 24, intitulat „Drepturile copilului”:

„[...]”

(2) În toate acțiunile referitoare la copii, indiferent dacă sunt realizate de autorități publice sau de instituții private, interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial.

[...]”.

- 3 Directiva 2011/95/UE¹ prevede la articolul 23:

„(1) Statele membre se asigură că unitatea familiei poate fi menținută.

(2) Statele membre se asigură că membrii de familie ai beneficiarului de protecție internațională care, în mod individual, nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a obține această protecție, pot pretinde beneficiile prevăzute la articolele 24-35, în conformitate cu procedurile de drept intern și în măsura în care aceasta este compatibilă cu statutul juridic personal al membrului de familie.

[...]”.

- 4 Directiva 2013/32/UE² prevede la articolul 33 alineatul (2):

„Statele membre pot considera o cerere de protecție internațională ca inadmisibilă numai în cazul în care:

(a) un alt stat membru a acordat protecție internațională; [...]”.

- 5 Regulamentul (UE) nr. 604/2013³ (denumit în continuare și „Regulamentul Dublin III”) prevede la articolul 21 alineatul (1):

¹ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (reformare) (JO 2011, L 337, p.9).

² Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).

³ Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 182, p. 31).

„Atunci când un stat membru în care s-a prezentat o cerere de protecție internațională consideră că alt stat membru este responsabil de examinarea cererii, acesta poate, pe cât de repede posibil și în orice caz în termen de trei luni de la data la care a fost prezentată cererea în sensul articolului 20 alineatul (2), cere celui alt stat membru să preia solicitantul.

[...]”.

- 6 În sfârșit, părțile invocă de asemenea articolul 3 din Convenția europeană a drepturilor omului (denumită în continuare „CEDO”) și Directiva 2008/115/CE⁴.

2. Dreptul intern

- 7 Legea din 18 decembrie 2015 privind protecția internațională și protecția temporară (Mémorial A255 din 28 decembrie 2015) (denumită în continuare „Legea din 18 decembrie 2015”) prevede:

„Articolul 5:

Minorul neemancipat are dreptul de a prezenta o cerere de protecție internațională prin intermediul părinților săi sau al oricărui alt membru adult al familiei sale ori al unei persoane adulte care exercită autoritatea părintească asupra sa sau prin intermediul unui administrator ad-hoc.”

„Articolul 28:

[...]

2. În afara cazurilor în care o cerere nu este examinată în conformitate cu alineatul (1), ministrul poate adopta o decizie de inadmisibilitate, fără a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare a protecției internaționale, în următoarele cazuri:

- a) un alt stat membru al Uniunii Europene a acordat protecție internațională; [...].”

III. Situația de fapt și istoricul procedurii

- 8 Domnul A și doamna B, de cetățenie siriană, au obținut un statut de protecție internațională în Grecia la 16 noiembrie 2018 pentru ei înșiși și pentru copiii lor minori. La 17 decembrie 2019, ei au introdus pentru ei înșiși și pentru copiii lor o cerere de protecție internațională în Marele Ducat al Luxemburgului. La 27 ianuarie 2020, ei au introdus o cerere de protecție internațională pentru copilul lor C, născut între timp în Marele Ducat al Luxemburgului.

⁴ Directiva Parlamentul European și Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO 2008, L 348, p. 98).

- 9 La 11 februarie 2020, autoritățile luxemburgheze au solicitat autorităților elene readmisia domnului A, a doamnei B și a copiilor lor minori în temeiul Directivei 2008/115/CE, cerere pe care autoritățile elene au acceptat-o la 12 februarie 2020.
- 10 Prin decizia din 13 februarie 2020, ministrul a declarat inadmisibile cererile de protecție internațională în temeiul articolul 28 alineatul (2) litera a) din Legea din 18 decembrie 2015, pentru motivul că reclamantii beneficiau de statutul de refugiat în Grecia și le-a impus să părăsească teritoriul.
- 11 La 4 martie 2020, reclamantii au introdus o acțiune în anulare a deciziei din 13 februarie 2020.
- 12 Prin hotărârea din 3 august 2020, Tribunal administrativ a respins această acțiune, mai puțin în privința copilului C. Motivele acestei hotărâri sunt în special următoarele:

„[...] Din niciun element al dosarului administrativ nu reiese că, la data adoptării deciziei de către ministru, și anume la 13 februarie 2020, i s-ar fi [conferit] copilul [C] statutul de refugiat de către autoritățile elene. Astfel, în e-mailul lor din 12 februarie 2020, autoritățile elene arată tocmai că [ele] admit pe teritoriul lor toți membrii familiei [...] în temeiul articolul 6 din Directiva 2008/115/CE, justificând acceptarea lor pe baza faptului că membrilor de familie „1-7”, și anume tuturor membrilor familiei [...], cu excepția [copilului C] - acesta din urmă fiind al optulea de pe listă - li s-a acordat statutul de refugiat. De altfel, delegatul guvernului arată în mod expres în memoriul său în răspuns că copilul [C] nu ar fi încă oficial beneficiar al statutului de refugiat și că acesta i se va acorda în cazul întoarcerii în Grecia numai atunci când s-ar efectua demersurile administrative în acest sens. Prin urmare, trebuie să se considere că copilul [C] nu este beneficiar de protecție internațională, ci solicitant de protecție internațională, întrucât partea statală nu oferă de altfel niciun temei legal în susținerea afirmațiilor sale potrivit cărora unui copil i s-ar atribui în mod automat statutul de refugiat odată cu obținerea statutului respectiv de către părinții săi. [...] decizia în litigiu, în măsura în care privește [copilul C], trebuie anulată [...].”

Tribunal administrativ a respins alte motive prin care reclamantii invocau dificultăți de ordin material și medical și riscul de a fi confrunțați, în Grecia, cu condiții de viață care ar putea fi asimilate unui tratament inuman sau degradant.

- 13 La 27 august 2020, autoritățile elene au confirmat că cei opt membri ai familiei vor fi readmiși pe teritoriul elen și că, la sosirea sa și după ce a fost înregistrat, copilul C ar primi un permis de ședere echivalent cu cel al altor membri de familie și ar putea beneficia de aceleași avantaje ca cele acordate beneficiarilor de protecție internațională în Grecia.

E-mailul autorităților elene este formulat după cum urmează:

« As already mentioned in your email, the competent national authorities have conceded in readmitting the ... family of Syrian nationals (all 8 members), according to art. 6 of Directive 2008/15/EC, on the grounds that all family members, with the exception of the minor [C], born in Luxemburg on..., were granted refugee status by the Greek Asylum Authorities and provided with residence permits valid from ... to ...

With reference in particular to the [latter], [C], we would like to inform you that as family member of beneficiary of international protection, he shall receive, upon the arrival of the family to Greece, at the request of his parents and the production of the child's birth certificate, a residence permit with the duration of the validity of the permit of the beneficiary, and shall be entitled to all the benefits referred to in Articles 24 to 35 of the Directive 2011/95/EU, in line with the national legal framework [...]»

- 14 Prin decizia din 8 decembrie 2020 (denumită în continuare „decizia atacată”), ministrul a declarat inadmisibilă cererea de protecție internațională a copilului C, pentru motivul că ar fi beneficiar al statutului de refugiat în Grecia. Motivele acestei decizii sunt următoarele:

„trebuie amintit că, prin decizia ministerială din 13 februarie 2020, cererile de protecție internațională privind ansamblul familiei au fost declarate inadmisibile, în condițiile în care sunteți beneficiari de protecție internațională în Grecia.

[...]

Întrucât Tribunal administrativ a hotărât să anuleze numai partea din decizia ministerială referitoare la fiul dumneavoastră, trebuie subliniat că decizia de inadmisibilitate pronunțată în cadrul cererilor de protecție internaționale formulate de ceilalți șapte membri ai familiei dumneavoastră a dobândit autoritate de lucru judecat și este executorie în prezent.

Reamintim totuși că, la 12 februarie 2020, autoritățile elene confirmaseră pentru prima dată autorităților luxemburgheze că vor elibera fiului dumneavoastră o autorizație de ședere la întoarcerea dumneavoastră în Grecia.

La 27 august 2020, [...], autoritățile elene au precizat cu privire la fiul dumneavoastră născut în Luxemburg că i se va elibera un permis de ședere echivalent cu al dumneavoastră și că va beneficia de toate avantajele legate de statutul de refugiat în Grecia, conform articolelor 24-35 din Directiva 2011/95/[UE].

În sfârșit, la 4 noiembrie 2020, în cadrul unei cereri de preluare adresate autorităților elene numai cu privire la fiul dumneavoastră [C] în temeiul Regulamentului Dublin III, acestea au confirmat din nou că [C] va beneficia de toate drepturile legate de statutul de refugiat ca urmare a sosirii dumneavoastră în Grecia și la simpla cerere a părinților săi. Pe de altă parte, Grecia a refuzat să îl reprimească în temeiul Regulamentului Dublin III, dat fiind că beneficiați deja

de statutul de refugiat și [că readmisia] în Grecia pentru întreaga familie, inclusiv [C], a fost deja acordată.

[În consecință, în temeiul articolul 28 alineatul (2) litera a) din Legea din 18 decembrie 2015], cererea de protecție internațională a băiatului dumneavoastră [C] este de asemenea inadmisibilă [...].

În plus, este în mod evident în interesul superior al copilului și, prin urmare, în interesul lui [C], să trăiască și să crească împreună cu părinții săi, pe de o parte, și să mențină unitatea familială, pe de altă parte. De fapt, aveți obligația de a părăsi teritoriul spre Grecia și, prin urmare, este în mod clar în interesul lui [C] să rămână cu părinții săi și să vă însoțească în cadrul îndepărtării dumneavoastră spre Grecia, cu atât mai mult cu cât dispune de garanția formală și expresă din partea autorităților elene de beneficiul drepturilor inerente calității de beneficiar al unei protecții internaționale.

În sfârșit, trebuie remarcat că nu reiese din elementele aflate în posesia noastră că dumneavoastră sau fiul dumneavoastră ar trebui să vă temeți de un tratament inuman și degradant în sensul articolul 3 din Convenția europeană a drepturilor omului sau al articolul 4 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

[...].”

- 15 La 28 decembrie 2020, reclamantii au sesizat Tribunal administrativ cu o acțiune în anularea acestei decizii.

IV. Analiză

1. Argumentele reclamantilor

- 16 Reclamantii declară că sunt sirieni de etnie kurdă. În Grecia, nu ar fi găsit protecția și securitatea pe care o căutau. Ei s-ar fi confruntat cu condiții de cazare extrem de rudimentare în calitate de solicitanți de protecție internațională și ar fi pierdut orice drept la cazare atunci când au obținut acest statut. Aceștia ar fi trăit într-o asemenea precaritate încât ar fi trebuit să scotocească prin tomberoanele de gunoi ale restaurantelor pentru a găsi mâncare. Copiii lor nu ar fi fost școlarizați. Aceștia ar fi făcut obiectul unor agresii ca urmare a apartenenței lor la etnia kurdă. Atunci când copilul lor [D] a fost diagnosticat cu cancer, aceștia ar fi fost obligați să îl ducă la un spital aflat la 350 de kilometri de domiciliul lor. În timpul tratamentului copilului lor, care a durat mai multe luni, aceștia ar fi trebuit să doarmă în parcuri și în casele unor cunoscuți. După luni de speranță că le este atribuită o nouă cazare, temându-se că vor trăi în stradă și având în vedere că doamna B era însărcinată, reclamantii ar fi decis să vină în Luxemburg. Copilul lor [D] ar fi fost tratat la sosirea sa în Luxemburg, ar fi beneficiat ulterior de o monitorizare oncologică și ar fi în remisiune.

- 17 În drept, reclamantii invocă încălcarea articolului 28 alineatul (2) litera a) din Legea din 18 decembrie 2015 care transpune în dreptul național articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32. Cazul fiului lor C nu ar intra sub incidența acestei dispoziții, care s-ar aplica numai în cazul în care persoanei în cauză i s-ar fi acordat protecție internațională. Pe de altă parte, nu există nicio dovadă că o astfel de protecție i-ar fi acordată la sosirea sa în Grecia, în măsura în care acordarea unui permis de ședere ar fi condiționată de demersurile care trebuie îndeplinite de ei înșiși. În plus, chiar presupunând că aceștia îndeplinesc demersurile necesare, autoritățile elene nu și-ar fi asumat angajamentul explicit de a acorda acest statut, ci menționează numai posibilitatea de a obține beneficiul drepturilor inerente calității de beneficiar al protecției internaționale. În sfârșit, expulzarea lui C în Grecia ar însemna privarea de orice efect util a drepturilor care decurg din calitatea sa de solicitant de protecție internațională, în special dreptul la o examinare individuală a cererii sale.
- 18 În continuare, decizia atacată ar încălca articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III, întrucât ministrul ar fi trebuit să aibă în vedere trimiterea copilului C în temeiul regulamentului menționat, în măsura în care, în Grecia, acesta nu ar fi beneficiar, ci ar fi considerat solicitant, al unei protecții internaționale.
- 19 Reclamantii invocă încălcarea articolul 3 din CEDO și a articolul 4 din cartă, întrucât Grecia ar fi „*exemplul prototipic al deficiențelor sistemice*”. Ei invocă în această privință Hotărârea din 21 ianuarie 2011, M.S.S. împotriva Belgiei și Greciei (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), în care Curtea EDO ar fi statuat că condițiile de primire a solicitanților de protecție internațională în Grecia constituiau tratamente contrare articolul 3 din CEDO și articolul 4 din cartă. Ei invocă de asemenea în această privință Hotărârea Curții de Justiție din 19 martie 2019, Ibrahim și alții (C-297/17, C-318/17, C-319/17 și C-438/17, EU:C:2019:219) și Hotărârea Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).
- 20 În plus, decizia atacată ar contraveni dispozițiilor articolului 24 din cartă. Ar fi în interesul superior al lui C ca cererea sa să fie examinată în Luxemburg. Ministrul nu ar justifica proporționalitatea deciziei sale. În Hotărârea din 21 decembrie 2001, Șen împotriva Țărilor de Jos (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596), Curtea EDO a statuat că trei factori ar trebui luați în considerare pentru a pune în balanță interesele publice și interesul superior al copilului: vârsta copilului, situația din țara de origine și gradul de dependență față de părinții săi. Ea ar fi precizat această abordare în Hotărârea din 3 octombrie 2014, Jeunesse împotriva Țărilor de Jos (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810). Ar fi în interesul superior al lui C să rămână în Luxemburg împreună cu familia sa. Reclamantii invocă în această privință vulnerabilitatea celorlalți membri ai familiei, traumatismele pe care o schimbare de mediu ar putea să le cauzeze copiilor lor și lipsurile materiale la care toată familia ar fi expusă în Grecia. În cele din urmă, reclamantii susțin că însăși îndepărtarea lor ar putea duce la o încălcare a articolului 4 din Cartă. Ei invocă în această privință Hotărârea din 16 februarie 2017, C. K. și alții (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, punctul 68), în care Curtea a statuat că suferința cauzată de o maladie care survine în mod natural, indiferent dacă este fizică sau mintală, poate

intra sub incidența articolului 3 din CEDO dacă este exacerbată sau riscă să fie exacerbată de un tratament cu privire la care autoritățile pot fi făcute răspunzătoare.

- 21 În sfârșit, ar fi necesar să se adreseze Curții întrebări preliminare a căror formulare ar putea fi următoarea:

„1. Articolul 33 alineatul (2) litera (a) din [Directiva 2013/32/UE] permite unui stat membru să declare inadmisibilă o cerere de protecție internațională pentru motivul că un alt stat membru îi dă garanția că va acorda persoanei în cauză, cu condiția ca acesta să îndeplinească formalitățile necesare, un permis de ședere, precum și drepturile garantate de articolele 24-35 din [Directiva 2011/95/UE]?”

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, decizia de a aplica sau nu articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE unui copil trebuie sau poate să fie anulată în temeiul dreptului internațional privind drepturile copilului, în special al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului și al jurisprudenței Comitetului pentru drepturile copilului?”

2. Argumentele ministrului

- 22 Ministrul solicită respingerea acțiunii. În primul rând, decizia atacată ar fi întemeiată pe articolul 28 alineatul (2) litera a) din Legea din 18 decembrie 2015. Această dispoziție nu ar fi inaplicabilă pentru simplul fapt că copilul C nu este încă în mod oficial beneficiar al unei protecții internaționale în Grecia, protecție pe care autoritățile elene ar fi fost pur și simplu în imposibilitatea de a i-o acorda pentru că se află pe teritoriul luxemburghez. În plus, autoritățile elene și luxemburgheze ar fi luat în considerare în mod corespunzător interesul superior al copilului. Întrucât domnul A și doamna B sunt beneficiari de protecție internațională în Grecia, copiii lor, chiar născuți după acordarea acestui statut, ar beneficia *de facto* de aceeași protecție. Autoritățile elene ar fi recunoscut astfel în mod expres că C nu ar fi un solicitant de protecție internațională, ci beneficiar al unei astfel de protecții, părinții săi trebuind pur și simplu să își regularizeze situația administrativă. Autoritățile elene ar fi refuzat cererea de preluare a copilului C prezentată de autoritățile luxemburgheze în temeiul Regulamentului Dublin III pentru motivul că acesta ar trebui considerat beneficiar de protecție internațională. Ministrul face trimitere, în acest scop, la e-mailurile autorităților elene din 4 noiembrie 2020 și din 27 august 2020. În acest ultim mail, acestea fac referire la drepturile acordate unui beneficiar de protecție internațională și la dispozițiile Directivei 2011/95, ceea ce ar dovedi că ele îl consideră pe C beneficiar de protecție internațională.
- 23 În al doilea rând, ministrul ar fi luat în mod întemeiat o primă decizie pentru întreaga familie pentru a evita încălcarea principiului interesului superior al copilului. Interesul lui C nu ar fi de a rămâne pe teritoriul luxemburghez, ci de a-și însoți familia în Grecia, unde toți ceilalți membri beneficiază de protecție internațională. Jurisprudența națională ar confirma faptul că soarta cererii de

protecție internațională a unui copil minor, chiar născut în Luxemburg, o urmează pe cea a părinților.

- 24 În ceea ce privește motivul întemeiat pe încălcarea articolul 3 din CEDO și a articolul 4 din cartă, ministrul face trimitere la hotărârea pronunțată de Tribunal administrativ la 3 august 2020, în care s-a statuat că reclamantii nu riscau să fie supuși unor tratamente contrare acestor dispoziții în cazul întoarcerii în Grecia. Nu există niciun argument serios din care să reiasă că copilul C ar putea risca personal să sufere astfel de tratamente.

V. Aprecierea instanței de trimitere

- 25 În esență, prin intermediul celei de a doua întrebări sugerate de reclamantii se urmărește a se stabili dacă, în speță, o decizie de inadmisibilitate a cererii de protecție internațională ar fi conformă cu articolul 24 din cartă, care consacră principiul interesului superior al copilului în dreptul Uniunii.
- 26 Tribunalul amintește hotărârea sa din 3 august 2020, în care a constatat că, la data adoptării deciziei ministeriale din 13 februarie 2020, niciun element nu demonstra că copilului C i s-a conferit statutul de refugiat de către autoritățile elene și nici că unui copil i se va atribui în mod automat statutul de refugiat în urma acordării unui astfel de statut de către părinții săi.
- 27 În Hotărârea din 4 octombrie 2018, Ahmedbekova (C-652/16, EU:C:2018:801, punctul 68), Curtea a statuat: *„Este necesar să se arate că Directiva 2011/95 nu prevede o asemenea extindere a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară la membrii de familie ai persoanei căreia îi este acordat acest statut. Din articolul 23 din directiva respectivă rezultă astfel că aceasta se limitează la a impune statelor membre să își adapteze dreptul național astfel încât membrii de familie, în sensul prevăzut la articolul 2 litera (j) din directiva menționată, ai beneficiarului unui asemenea statut, dacă nu îndeplinesc individual condițiile pentru acordarea aceluiași statut, să poată pretinde anumite beneficii, care includ printre altele eliberarea unui permis de ședere, accesul la locuri muncă sau accesul la educație și care au ca obiect menținerea unității familiei”*.
- 28 Prin urmare, membrii de familie ai unui beneficiar de protecție internațională nu obțin în mod automat același statut, deși, în practică, aceștia au acces la aceleași avantaje ca titularul acestei protecții.
- 29 Autoritățile elene admit, în mail-ul din 27 august 2020, că copilul C nu este beneficiarul unei protecții internaționale în țara lor și arată că acesta va putea beneficia de un permis de ședere, precum și de avantajele prevăzute la articolele 24-35 din Directiva 2011/95, cu condiția ca părinții săi să facă o cerere în acest sens și să furnizeze certificatul de naștere al copilului lor.

- 30 În plus, nimic nu indică faptul că dreptul elen ar prevedea acordarea automată a statutului de refugiat copiilor minori ai beneficiarilor de protecție internațională. Autoritățile elene precizează numai că copilul C ar putea beneficia de aceleași avantaje ca și cele acordate părinților săi, fără a indica în mod expres că i s-ar acorda statutul de refugiat.
- 31 Astfel, printr-o aplicare strictă a articolul 28 alineatul (2) litera a) din Legea din 18 decembrie 2015, ministrul nu ar putea adopta decizia atacată. Astfel, autoritățile elene nu au acordat statutul de refugiat copilului C și, potrivit mail-ului acestora din 27 august 2020, acestea nu intenționează să îi acorde un asemenea statut la sosirea sa pe teritoriul lor. Astfel, acestea se referă exclusiv la avantajele care sunt acordate beneficiarilor de protecție internațională.
- 32 În cauza Bundesrepublik Deutschland (C-720/20), a patra întrebare preliminară cu care este sesizată Curtea are următorul cuprins: „[...] atunci când un copil minor a prezentat într-un stat membru o cerere de protecție internațională, o decizie de inadmisibilitate în temeiul articolului 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE poate fi pronunțată prin analogie și atunci când nu copilul însuși, ci părinții săi beneficiază de protecție internațională în alt stat membru?”.
- 33 Contrar autorităților germane care, în această cauză, au adoptat o decizie în temeiul Regulamentului Dublin III, autoritățile luxemburgheze au adoptat, în prezenta cauză, o decizie în temeiul articolul 28 alineatul (2) litera a) din Legea din 18 decembrie 2015 prin care s-a transpus în dreptul național articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32.
- 34 Autoritățile elene garantează că, la sosirea sa în Grecia, copilul C va beneficia de aceleași avantaje ca cele acordate membrilor familiei sale, care au, toți, un statut de refugiat în această țară. În măsura în care ministrul a motivat decizia atacată prin faptul că copilul C ar beneficia de avantajele legate de acest statut, este necesar să se interpreteze sintagma „s-a acordat protecție internațională” care figurează la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32 coroborat cu articolul 23 din Directiva 2011/95 privind menținerea unității familiei, precum și cu articolul 24 din cartă.

VI. Motivarea trimiterii preliminare

- 35 Instanța națională are obligația de a asigura deplina aplicare a normelor dreptului Uniunii, înlăturând, dacă este necesar, orice dispoziție de drept național⁵.
- 36 În speță, Tribunal administrativ se pronunță în ultimă instanță. Tribunalul trebuie să interpreteze sintagma „s-a acordat protecție internațională” care figurează la articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32. În măsura în care celelalte motive invocate de reclamantii sunt relevante numai în ipoteza în care

⁵ Hotărârea din 9 martie 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49).

ministrul putea motiva decizia atacată prin articolul 28 alineatul (2) litera a) din Legea din 18 decembrie 2015, care transpune în dreptul intern articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32, această interpretare este necesară instanței pentru a pronunța hotărârea.

VII. Întrebarea preliminară

- 37 Tribunal administrativ solicită Curții de Justiție a Uniunii Europene să se pronunțe cu titlu preliminar cu privire la următoarea întrebare:

Articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2013/32/UE privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale coroborat cu articolul 23 din Directiva 2011/95/UE privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, precum și cu articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene poate fi interpretat în sensul că permite să se declare inadmisibilă cererea de protecție internațională formulată de părinți în numele și pe seama copilului lor minor în alt stat membru (în speță, Luxemburg), altul decât cel care a acordat în prealabil protecție internațională numai părinților, precum și fraților și surorilor copilului (în speță, Grecia) pentru motivul că autoritățile statului care a acordat protecție internațională acestora din urmă, înainte de plecarea lor și de nașterea copilului, garantează că, la sosirea copilului și la întoarcerea celorlalți membri ai familiei, copilul respectiv va putea beneficia de un permis de ședere și de aceleași avantaje precum cele acordate beneficiarilor de protecție internațională, fără a susține însă că i se va acorda cu titlu personal un statut de protecție internațională?